



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1143/2021
20.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгомира Милојевића, Радмиле Драгичевић Дичић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојничка крађа из члана 205. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милоша Живановића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.817/20 од 29.12.2020. године и Кж3 бр.5/21 од 12.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 20. октобра 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милоша Живановића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.817/20 од 29.12.2020. године и Кж3 бр.5/21 од 12.05.2021. године, у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) Законика о кривичном поступку и из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини 1К бр.172/20 од 23.09.2020. године, окривљени АА је на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело разбојничка крађа из члана 205. став 1. КЗ.

Истом пресудом, на основу члана 265. став 1. ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а на основу члана 258. став 3. ЗКП оштећени – ЗУ апотека „Lily drogerie“, апотека број .. у улици ... број .., упућена је на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.817/20 од 29.12.2020. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Јагодини, пресуда Основног суда у Јагодини 1К бр.172/20 од 23.09.2020. године преиначена је тако што је окривљени АА кривим због извршења кривичног дела разбојничка крађа из члана 205. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 24.12.2019. до 18.02.2020. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да у смислу одредбе члана 264. став 1. ЗКП, Апелационом суду у Крагујевцу накнади трошкове поступка у износу од 26.307,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док ће о висини осталих трошкова одлучити првостепени суд посебним решењем, а оштећена ЗУ апотека „Lily drogerie“, апотека број .., на основу члана 258. став 4. ЗКП упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинског правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 бр.5/21 од 12.05.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Милоша Живановића, а пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.817/20 од 29.12.2020. године, потврђена.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Милош Живановић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.817/20 од 29.12.2020. године и Кж3 бр.5/21 од 12.05.2021. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је из образложења произилази да указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10') ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно одлучивање, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Милош Живановић у захтеву за заштиту законитости наоди да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, обзиром да у иницијалној оптужници Кт бр.617/08 од 08.09.2009. године није означен елемент кривице,

односно један од три обавезна елемента кривице – урачунљивост, због чега је првостепени суд правилно окривљеног ослободио од оптужбе, па стога није било могућности да суд у поновљеном поступку утврди постојање субјективног елемента кривичног дела додавањем урачунљивости као елемента кривице, на који начин је учинио повреду одредаба члана 453. ЗКП, којом је забрањено преиначење на штету окривљеног, односно битну повреду одредаба кривичног поступка, из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су, по оцени овога суда, неосновани.

Наиме, истоветне наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА – адвокат Милош Живановић истицао је и у жалби изјављеној против другостепене пресуде, па како је Апелациони суд у Крагујевцу, поступајући у трећем степену, оценио ове жалбене наводе неоснованим и за свој став – због чега налази да у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, односно да другостепени суд није прекршио забрану преиначења на горе на штету окривљеног прописану одредбом члана 453. ЗКП, на страни 2 став шести, седми и осми и страни 3 став први, други, трећи и четврти своје одлуке изнео јасне и довољне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Истим захтевом указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, и с тим у вези се наводи да је правноснажна пресуда заснована на незаконитом доказу, обзиром да окривљени током истражног поступка није био упознат, односно поучен о праву на ангажованог браниоца, нити му је исти постављен приликом давања исказа. Према наводима захтева, записник о саслушању окривљеног сачињен је супротно одредби члана 85. став 3. ЗКП и на истом се не може заснивати пресуда, сходно одредби члана 85. став 5. ЗКП, па имајући у виду да је на овом доказу заснована осуђујућа пресуда, то је у конкретном случају учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног.

Како је бранилац окривљеног истоветне наводе већ истицао у жалби изјављеној против другостепене пресуде, имајући у виду да је Апелациони суд у Крагујевцу, поступајући у трећем степену, ове жалбене наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3, последњи став и страни 4, став први, други, трећи и четврти, изнео јасне разлоге због чега налази да другостепена пресуда није заснована на незаконитом доказу, већ да записник о саслушању окривљеног, који је састављен пред истражним судијом Општинског суда у Јагодини дана 17.03.2009. године представља законит доказ, имајући у виду одредбе члана 89. став 9. и 10. раније важећег ЗКП, које разлоге и овај суд у свему прихвата као правилне, то на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу у којем се правноснажне пресуде побијају због учињених битних повреда одредаба

кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен је као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, међутим у образложењу захтева не наводи на који начин је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, већ ову повреду образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима суда и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да у току поступка није доказано да је окривљени „са рафа у апотеци узео оне ствари и у оној количини, које су се тренутно налазиле на рафу, и колико је могао у брзини и предметним околностима да узме“, износећи сопствени закључак да у радњама окривљеног стоје битни елементи кривичног дела ситне крађе, утаје и преваре из члана 210. КЗ, јер је ишао за тим да прибави малу имовинску корист. Такође, у захтеву се с тим у вези наводи и да је суд погрешно и непотпуно утврдио да је окривљени критичном приликом „употребио силу“ против оштећене, обзиром да оштећена није доставила никакву лекарску документацију о томе да је критичном приликом била повређена.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву само формално указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а с тим у вези у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно на повреду члана 440. ЗКП, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милоша Живановића у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у одбијајућем делу, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић